

[Justitsministeren.]

jeg bestemt maa tilbagevise. Den Parole, det ærede Medlem i det hele taget udsteder gennem sine Taler, gaar ud paa Krig mod al Ro og Orden i det danske Samfund og derfor ogsaa Krig mod Politiet. I Nakskov lykkedes det Urostifterne — jeg siger Urostifterne, ikke Kommunisterne, thi jeg har for megen Respekt for enhver Samfundsidé til at ville slaa dens Talsmænd i Hartkorn med Gadens Voldsmænd og Urostiftere —, altsaa i Nakskov lykkedes det Urostifterne at besejre Politiet i to foreløbige Træfninger; men der var ogsaa kun 10 Politibetjente i alt i Nakskov den Gang, og deraf var de 2 ukampdygtige paa Grund af Alder, og der var intet organiseret Samarbejde med de tilstedende Politikredse, som der nu er. Alligevel blev den endelige Sejr Politiets og ikke Urostifternes. Nogen heldig Form for kommunistisk Agitation er saadanne Gadeuroligheder aabenbart heller ikke, thi trods meget stor Arbejdsløshed i Nakskov afgaves der ved det sidste Folketingsvalg ikke mere end 190 kommunistiske Stemmer i hele denne By paa over 14 000 Indbyggere.

I København har Politiet ved enhver Lejlighed kunnet magte de ophidsede Elementer, der har foranstaltet Optøjer. Derfor skylder hele Byens rolige Befolkning Politiet stor Tak. Man kan naturligtvis sige, at Politiet har kun gjort sin Pligt, og det vil Politiet ganske tiltræde; men det er tunge Pligter, der hviler paa Politiet. De færreste tænker paa, under hvor stor Fare for Skade paa Liv og Lemmer Ordenspolitiet i København gør sit Arbejde.

En Oversigt for Juli Kvartal 1932 over, hvor mange københavnske Politibetjente der har lidt Skade paa Person under Udførelse af deres Tjeneste, giver til Resultat, at over 30 Betjente er blevet tilføjet Saar og anden alvorlig Skade af Urostiftere. Det betyder, at godt 100 københavnske Politibetjente — eller hver 10de københavnsk Betjent — bliver skamslaaet i Løbet af et Aar. Den københavnske Stab af forstandige, rolige og beherskede Politibetjente er Hovedstadens fredelige Befolkning til stor Nytte. De bekæmper Voldsmænd, Tyve og andre Urostiftere og oprettholder Ro og Orden paa Byens offentlige Gader og Pladser og Tryghed i Hjemmene.

En Kommission angaaende Omordning af Københavns Politi afgav Betænkning allerede for nogen Tid siden. Sagen behandles nu i et af Borgerrepræsentationen og Magistraten nedsat Fællesudvalg. Man tør forvente, at der snart kommer et positivt Resultat ud af dette Fællesudvalgs Arbejde,

og at det bliver et saadant Resultat, at Politikorpset glad og gerne kan udføre sin betydningsfulde Gerning.

Opdagelsespolitiet i København og ude i Landet er ikke forøget siden 1919, skønt Befolkningstilvæksten og mange andre Forhold gør dette højest ønskeligt. Saa snart Kommissionen angaaende Samarbejde mellem Landets forskellige Politikredse har afgivet Betænkning, hvilket vistnok sker snart, faar forhaabentlig ogsaa Opdagelsespolitiet en haardt tiltrængt Forøgelse.

Nu vil det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen maaske sige: Ser man det! Nu da jeg er blevet Folketingsmand, skal Politistyrken forøges! Det ærede Medlem har jo en iøjnefaldende Tilbøjelighed til at se sin egen Ophøjelse til Rigsdagsmand som Udgangspunktet for store, nye Begivenheder. Men jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at Kommissionen angaaende Omordning af Københavns Politi blev nedsat allerede den 12. Januar 1929, og at Kommissionen angaaende Samarbejde mellem Politikredsene blev nedsat den 14. Juni 1931, saaledes at begge Kommissionerne altsaa er nedsat, længe før der eksisterede nogen Folketingsmand Aksel Larsen. Tanken om at udvide og forbedre Rammerne for Danmarks Politistyrker er aldeles ikke ny, og de alsidige Overvejelser angaaende denne Sag, som Kommissionerne har anstillet, vil nu sikkert føre til nøjagtig det samme Resultat, som hvis det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen aldrig var blevet Rigsdagsmand.

Nu har jeg redegjort for, at de Beskyldninger, den ærede Forespørger har fremsat mod Politi og Dommere, er aldeles blottet for Grundlag, og jeg skal ganske kort slutte med nogle faa almindelige Bemærkninger.

Der vilde ikke være synderlig Grund til at ænse den ærede Forespørgers mere end dristige Paastande, hvis vi ikke levede i en overmaade vanskelig Tid, hvor den, som sætter sig til Formaal at ødelægge, faar stor Hjælp af den ved den økonomiske Vredenskrise fremkaldte Arbejdsløshed og dermed følgende Nød og Elendighed. Den ærede Forespørger har, saa vidt jeg ved, opholdt sig tre Aar i Rusland, og han synes at være vendt hjem med Ønsket om, at alt herhjemme maa blive omskabt efter, hvad han har set i Udlandet, uden at han skænker det nogen Tanke, at Forudsætningerne dør og her er højst forskellige.

Efter en stor og voldsom Revolution anstilles nu i Rusland et storslaaet social-økonomisk Eksperiment. Enhver maa haabe, at dette Eksperiment maa føre til et